

En lille beretning om sløruglen

Jeg bor i en lille by i det sønderjyske, og det er efterhånden blevet velkendt, at jeg interesserer mig for fugle - det giver nogle spændende oplevelser som f.eks. i slutningen af juni, da jeg blev inviteret hjem til en lokal landmand for at se hans slørugle. Han har en større produktion med malkekvæg og har haft ynglende slørugle i nogle år. Han fortæller, at de både har ynglet rundt om i laden, men også i hans opsatte sløruglekasse. Det ene år havde der været kamp om redekassen, så to slørugler havde kæmpet så voldsomt, at den ene slørugle desværre døde.

Sløruglen var efterhånden så vant til ham, at når han er ude ved køerne om aftenen, så flyver sløruglen fra lampeskærm til lampeskærm ved siden af ham for at holde øje med, hvad han laver. Faktisk er den så vant til ham, at den til tider passerer ham med en meters penge mellem ham og ugle, hvor de har fuld øjenkontakt. Når han så har gæster med, så bliver den sky og forsvinder.

Vi går ud til køerne, og der sidder sløruglen flot og majestætisk på en loftsbjælke. Dens meget lyse farve giver den nærmest et spøgelsesagtigt skær. Jeg var næsten fristet til at tænke, at den ventede på ham. Da den erfarede, at jeg var med, så lettede den, fløj forbi os og væk var den.

Han var overbevist om, at der var unger i kassen, for han havde hørt lyde fra kassen den seneste tid og den ene aften, havde der været et ansigt i åbningen af kassen - formentlig hunnen - som havde kigget ud og "hvæset" ad ham.

Billedet af disse små slørugleunger er taget i redekassen, da landmanden pludselig oplevede, at der blev uhyggeligt stille omkring redekassen i nogle dage, så han var bekymret for, om der var gået noget galt, men det var der heldigvis ikke - der var tre flotte unger i kassen.

I slutningen af juli fik jeg en besked fra en anden af de lokale her i byen - de havde for første gang ynglende slørugler i deres kasse. De bor på en landejendom, hvor de har en enkelt

kvie gående. De har en sløruglekasse sat op i maskinhuset, og i år var der endelig gevinst i kassen.

Sløruglen yngler i hullet nær ved tårnfalkekassen. Der yngler også tårnfalk på landejendommen - dog ikke i denne tårnfalkekasse, men en anden tårnfalkekasse på ejendommen.

Sløruglekassen set inde fra maskinhuset.

Gylp fra en slørugle. Det lå der rigtigt meget af nær ved redekassen.

Deres ejendom ligger 1,2 km i fugleflugtslinje fra den anden landmands gård. Jeg fortalte det til en anden ornitolog, som nævnte, at det virkede til at være ret tæt på hinanden - og så blev jeg lidt nysgerrig. Jeg synes, at ugler er fascinerende, men lige præcis slørugler ved jeg faktisk ikke så meget om - hvor stort et territorium skal sådan en slørugle egentlig have? Jeg tænkte, at google måtte være min ven, så jeg gik i gang med den store surfen rundt på nettet men måtte erkende, at der intet var at finde overhovedet om lige præcis den del.

Jeg faldt dog over en artikel skrevet af Aleks Lund: "[Har sløruglen et boligproblem?](#)" fra marts 2020. Han nævner i artiklen, at han har været ude og sætte redekasser til slørugler op hos større mælkeproducenter i Sønderjylland. Han nævner, at nogle af gårdene ligger tæt, men at han tænker, at hvis der bare er mindst én kilometer mellem gårdene, så går det nok. Det var jo i god tråd med den afstand, der er mellem mælkeproducenten og landejendommen med ynglende slørugler her, så måske de ikke har så stort et territorium.

Under min søgen efter størrelsen på en slørugles territorium, stødte jeg også på navnet Klaus Dichmann fra [Projekt Slørugle](#), som jeg kontaktede omkring mit spørgsmål, og vi endte med at få os en rigtig god og spændende snak om sløruglerne. Slørugler kan faktisk godt bo så tæt - det er slet ikke så usædvanligt. Faktisk havde han oplevet tre par, som har boet så tæt på hinanden. Redekasser, der er placeret så tæt, kan dog godt give krig mellem uglerne, hvis de gerne vil bruge den samme kasse - men ellers er der ikke noget til hinder for, at de bor så tæt. En anden sjov ting, han fortalte mig, var, at han en enkelt gang havde oplevet, at et sløruglepar og et tårnfalkepar havde ynglet i samme kasse på samme tid -

sløruglen boede i kassens bagerste rum og tårnfalken i det forreste rum. Sløruglen skulle så passere tårnfalken, når den skulle give mad til ugleungerne. Men det havde fungeret fint nok. Tårnfalke og slørugler kan sagtens bo tæt på hinanden, for ugleerne er nataktive og tårnfalkene er dagaktive.

Udover at få svar på mit spørgsmål om sløruglernes boligforhold, så var det en ekstra gevinst, at ungerne ved landejendommen havde en alder, hvor de kunne ringmærkes - og Klaus Dichmann er ringmærker med speciale i ugle og tårnfalke - så han kom forbi for at ringmærke ungerne, og jeg var så heldig at få mulighed for at være med. Der var fem flotte unger i kassen, som alle blev vejjet og fik en ring på.

Klaus Dichmann henter ungerne ned til ringmærkning. Forældrene var ikke at se, men Klaus fortæller, at de om dagen opholder sig i nærheden - godt skjult.

En fin unge er blevet ringmærket. Klaus Dichmann fortalte, at en slørugles fjerdragt er lige så unik som vores fingeraftryk - ingen er ens.

Det var en utrolig spændende oplevelse at være med til at se ringmærkningen af slørugleungerne. Det er utroligt så stor forskel, der er, når de forskellige arter af fugle bliver ringmærket. Jeg har været med Projekt Hedehøg ude og se, når hedehøgungerne bliver ringmærket, og de er utroligt livlige med deres klør. Klaus fortæller, at tårnfalkeunger skriger og også er ret livlige, når de skal ringmærkes. Slørugleungerne til gengæld - de var helt stille. De rørte sig nærmest ikke, og de sagde ingenting.

Med en dejlig oplevelse i rygsækken og med en masse ny og spændende viden, gik jeg den korte tur hjem fuld af begejstring over, at om små 14 dages tid vil fem slørugleunger bevæge sig ud i den store verden. En gang imellem kan nysgerrighed føre til de bedste oplevelser.

Tekst og fotos af Maiken Hartung-Struer